

MORSIUSSEURAKUNNAN PYHITTYMINEN

Pastori Seppo Myyry

[Takaisin](#)

Pastori Seppo Myyry

MORSIUSSEURAKUNNAN PYHITTYMINEN

	<i>Sivut</i>
ALKUSANAT LUKIJALLE	3
1 JOHDANTO	4
1.1 Kristityt - Jumalalle erotettu kansa	4
1.2 Perisynti ja synti asuvat meissä elämämme loppuun asti	4
1.3 Mitä synti on?	5
1.4 Ennen pyhittymistä on vanhurskauttaminen ja uudestisyntyminen	5
1.5 Minkälainen on vanhurskauttamis- ja uudestisyntymiskäsitteen teoreettinen puoli?	6
1.6 Minkälainen on pyhityskäsitteen teoreettinen puoli?	7
1.7 Mikä on pyhityskäsitteen laajempi ja suppeampi merkitys?	8
1.8 Mitä laki ja evankeliumi ovat Raamatussa?	9
1.9 Mitä ”pyhä” tarkoittaa	10
2 MITÄ PYHITTYMINEN ON?	11
2.1 Pyhitys on Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi muuttumista	11
2.2 Pyhittyminen kulkee ristin tien kautta	13
2.3 Bernhard –munkki ja ”olen kurjasti elänyt”	14
3 MORSIUSSEURAKUNNAN PYHITTYMINEN	14
3.1 Pyhittyminen liittyy Herran päivään, morsiusseurakuntaan ja karitsan häihin	14

3.2	Pyhittyminen ja puhdistautuminen	15
3.3	Morsiusseurakunnan pyhityksen perusmallina on apostolinen seurakunta, joka lepää Kristus –kalliolla	16
3.4	Jeesuksen sanoma Vähän Aasian seitsemälle seurakunnalle pyhityksen mallina	20
3.5	Uusi Jerusalemin – morsiusseurakunnan pyhittymisen täyttymys	23
3.6	Uuden Jerusalemin näkymä	25
4	LOPPUSANAT	27

ALKUSANAT LUKIJALLE

Mutta Herran päivä on tuleva niin kuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa.., Piet 3: 10-11.

Rakas ystävä, millaisia meidän tuleekaan olla pyhässä vaelluksessamme ja jumalisuudessa nyt, kun Jeesus tulee hyvin pian noutamaan morsiusseurakuntansa eli meidät kristityt. Siinäpä meille kysymys! Tempaus eli ylösotto on Raamatun mukaan seuraava suuri eskatologinen tapahtuma. Miten voimme valmistautua tähän? Raamattu osoittaa selkeästi, mitä valmistautuminen on. Se on meidän puhdistautumistamme ja pyhittäytymistämme.

Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus, Ilm 19: 7,8.

Elämää maan päällä kautta vuosisatojen ja –tuhansien voimme tarkastella jatkumona. Ihmisinä emme tule tyhjistä, emmekä myöskään päädy mihinkään tyhjään, vaan me olemme yhtenä tärkeänä lenkinä kaikkivaltiaan Pyhän Jumalan kokonaissuunni-telmassa. Meitä ennen on elänyt hurskaita ja kristittyjä, joilla on ollut

omat, oman aikansa tehtävät ja tarkoituksensa Jumalan edessä. Nyt on meidän historiallinen aikakautemme ja tehtävämme. Meitä kutsutaan valmistautumaan Karitsan häihin. Tämä aihe on kirjamme polttopisteessä. – Voimme myös iloita siitä yhteydestä, mikä meillä on kaikkien aikakausien pyhien kanssa. Kerran Taivaassa me olemme yhteisellä hääateriaalla. Sen tähden, kun tutkit Jumalan Sanaa, voit tehdä sen tietoisena siitä, että monet pyhät ovat tutkineet samaa Jumalan Sanaa ennen Sinua. Hekin ovat olleet ahdistuksissa ja vaivoissa, kuten Sinä. Hekin ovat etsineet vastauksia. Hekin ovat halunneet löytää tien Herransa luokse.

Eräs 1300 –luvulla elänyt hurskas kuvaa kristittynä vaeltamista näin: ”Kristuksen ies on rakastavalle suloinen, penseälle raskas, ylpeille katkera, lempeille kevyt, nöyrille kallis. Suloinen Jeesus tekee kaiken suloiseksi ja keveäksi.”*

Valmistautuminen Karitsan häihin ja Pyhään Jerusalemiin on jotain tällaista: ”hyvin suloista”, mutta samalla hyvin vaikeaa, ahdistavaa ja ankaraa. Oletko Sinä valmis? Oletko valmis kantamaan ristiä? Oletko valmis astumaan pyhityksen tielle? Jos, niin silloin näet, että se on myös ilon ja Pyhän Jumalan kaikkivoivan rakkauden tie. Se on Jumalan Pojan läheisyyttä ja suloisuutta, jota monet pyhät ovat kuvanneet ja jota Raamatussakin kuvataan esim.: *Hän suudelkoon minua suunsa suudelmilla. Sillä sinun rakkautesi on suloisempi kuin viini, Kork V 1:2.*

Tarkoituksenani on avata pyhittymiseen liittyviä näkökohtia kristitylle, joka on valmis kilvoittelemaan oman hääasunsa puhdistamiseksi. Taustalla olevia teologisia näkemyksiä en ole voinut – vaikka olisin niin toivonutkin - käsitellä perinpohjaisesti, mutta kuitenkin sen verran, että se auttaa Sinua ymmärtämään, mistä pyhittymisessä ja lopun ajassa on oikein kysymys. Tässä kohdenhan Raamattu on hyvin vaikeaselkoinen. Muistetaan vielä, mitä Jeesus sanoo: *Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia, Matt 22:29.* Toisaalta Paavali sanoo: *...joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi, 2 Kor 3: 3.*

Rukoillaan vielä lopuksi tämän vanhan hurskaan sanojen innoittamana: ”Sinun Sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun poluillani. Oi Jumalan Sana, joka olet korkeuksissa ja joka kuljet kaiken edellä, valaiset kaiken, johdatat kaiken täydellisyyteen etkä jätä luotuihin mitään epäjärjestystä! Sinun Sanasi, Herra, on minun valoni ja minun sieluni ilo; ilman Sanaasi olen pimeydessä ja murheessa, mutta Hänen kanssaan saan kokea riemua ja lakeutta. Avaa minulle, Herra, iankaikkisen kirkkauden portti, että löytäisin Sanasi taivaassa. Taivaassa pysyy Sanasi, Totuutesi polvesta polveen.”** - Tutki siis Sinäkin ahkerasti omaa Raamattuasi.

---

* Tuomas Kempiläinen, Ruusutarha, s. 25

** Emt. s. 94

1 JOHDANTO

1.1 Kristityt - Jumalalle erotettu kansa

Mitä on tämä *pyhittyminen*? Pyhittymisen perusajatus voidaan liittää siihen tosiasiaan, että me emme voi astua Jumalan eteen puhdistautumattomina. Lisäksi kristittyinä me käsitämme Raamatun ilmoittaman totuuden, että ihmisinä olemme vain tomua ja tuhkaa, myös likaisia ja saastaisia Pyhän Jumalamme edessä, 1 Moos 18:27. Puhdistautuminen ja pyhittyminen nousevat tästä nöyrästä tietoisuudesta sekä siitä, että kuitenkin Jumalalle erotettu kansa on erilainen ja toisenlainen kuin muu kansa. Uskovia Raamattu kutsuukin Jumalalle erotetuiksi eli pyhiksi, Ef 4: 11-12, Ef 5:25-27, 1 Piet 1:15-16.

1.2 Perisynti ja synti asuvat meissä elämämme loppuun asti

Olemme tehneet syntiä Pyhää Jumalaa kohtaan jo aikojen alusta Aadamin ja Eevan lankeemuksesta lähtien. Meidän *syntiluontomme*, ihmissukuun syntiinlankeemuksessa pesiytyneen *perisyntimme tähden*, on johtamassa meitä tämänkin sukupolven ihmisiä kaikkeen pahuuteen ja vääryyteen. Rikomme yhä tänä päivänä monella tavalla Pyhän Jumalan tahtoa vastaan. Olemme tottelemattomia ja toisaalta itsevanhurskaita, omaa

kunniaa etsiviä, itsekkäitä ja ylpeitä ihmisiä. Juuri tämän tähden tarkastellessamme pyhitystä, meidän on muistettava, mitä rakas Jeesus teki puolestamme Golgatan ristillä. *Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovitukseksi, 1 Joh 4: 10.*

400 –luvulla Roomassa elänyt brittiläinen munkki *Pelagius* väitti mm., että ihmisellä ei ole perisyntiä ja että synti on vain ihmisen yksityisissä väärissä tahdonratkaisuissa. Vuonna 418 Karthagon kirkolliskokous kumosi nämä väitteet. Myöhemmin nosti päätään ns. semipelagiolaisuus eli puolipelagiolaisuus, joka oli edellisen käsityksen lievempi muoto. Sen perisyntikäsitys tuli katolisen kirkon virallisesti hyväksymäksi Efeson synodissa vuonna 431. Tämä käsitys kuitenkin kumottiin Orangen synodissa vuonna 529. Munkki Pelagiuksen päävastustajiin kuului 400 –luvulla latinalainen kirkkoisä *Augustinus*.

Augustinus opetti, että Raamatun mukaan synti on turmellut ihmisen niin perinpohjin, että hän on vailla kykyä ja tahtoa hyvään. Perisynti on ihmisen pääsynti, josta johtuu, että hän on jopa ”kuollut synteihinsä”, Ef 2:1, Kol 2:13.

1.2 Mitä synti on?

Uskonpuhdistuksen ajalla syntikäsitys määriteltiin seuraavalla tavalla: Ihmisessä asuva *synti* (peccatum) on sekä *tila* (habitus) että *toiminto* (actus). Edellistä syntiä kutsuttiin *perisyntiksi* eli estesyntiksi (peccato originalis) ja jälkimmäistä syntiä nimitettiin *tekosyntiksi* eli syyllisyysyntiksi (peccato actualis). Ps 51:7, 90:7-9, Job 14:1-4

Kristittyinä me käsitämme, että sekä perisynti että tekosynnit kadottavat meidät, ellei apu tule meille armon muodossa meidän ulkopuoleltamme, siis Jumalalta. Job 15:14

Perisyntin olemassaolon osoittaa ihmisen ja koko luomakunnan totaalinen rappeutumistila: Kaikki ajallinen on katoavaisuuden lakien alla. Esimerkiksi siemenperunan tai siemenviljan ”on kuoltava niin kokonaan”, että siitä erotettuina kasvaa täysin uudet perunat ja jyvät. Joh 12:24, 25 Ihmisen ruumis, vanha luomus, maatuu maaksi, ja ylöstemmättävien pyhien ruumiin täytyy

muuttua 100%:sti uudeksi, jotta siitä tulisi taivaskelpoinen. Joh 11:11-44, 1 Kor 15:50-57

1.4 Ennen pyhittymistä on vanhurskauttaminen ja uudestisyntyminen

–

Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sen tähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja uskossa

totuuteen. Siihen hän on myös kutsunut teidät meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden, 2 Tess 2:13-14.

...että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton, Ef 5: 26-27.

Toisin sanoen Jeesuksen ansio, minkä Hän hankki ristinkuolemalla, yhdellä kertakaikkisella uhrillaan, luetaan meidän eduksemme. Ihmisen kohdalla tämä vanhurskauttaminen tapahtuu ajallisesti aina ennen pyhittymistä. Arkisesti ilmaistuna meillä kristityillä on mahdollisuus syntien anteeksisaamisen Jeesuksen veressä ja uudestisyntymisen kautta päästä pyhityksen tielle.

Uudestisyntymisestä Jeesus itse sanoo: *Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä*, Joh 3: 7. Kristittyjä kutsutaan Raamatussa kauniisti *pyhiksi*, vaikka täydellisesti valmiiksi me tällä tiellä tulemme vasta kirkkaudessa.

1.5 Minkälainen on vanhurskauttamis- ja uudestisyntymiskäsitteen teoreettinen puoli?

Jotta voisimme ymmärtää pyhityksen käsitettä enemmän, meidän on syytä syventää kysymystä, mitä tarkoitetaan teoreettisesti nähtynä vanhurskauttamisella ja uudestisyntymisellä. Apostoli Paavali sanoo: *Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja*, Room 3:28.

Aseman muutos

Tämä tarkoittaa sitä, että **Kristuksen vanhurskaus luetaan** (kr. *elogisthee*, lat. *imputare*) **meille uskon kautta kuuluvaksi**, Room 4:3,5,9. Eli syntinen ja pelastuksensa asiassa täysin ansioton ihminen julistetaan vanhurskaaksi uskon kautta, ja samalla siihen liittyy myös syntien anteeksisaaminen. Silloin tapahtuu **aseman muutos Jumalan edessä**: syntisestä ihmisestä tulee

Jumalan hyväksymä Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen sovitustyön tähden eli hänet **”julistetaan vanhurskaaksi”** (imputatio) ns. ”vieraan vanhurskauden nojalla” (aliena iustitia).

Sisäisen tilan muutos

Aseman muutokseen liittyy läheisesti ihmisellä myös **sisäisen tilan muutos***, jonka ensimmäistä vaihetta sanotaan **uudestisyntymiseksi**. Jos vanhurskauttaminen uskon kautta on oikea, niin **pyhityselämä alkaa välittömästi vanhurskauttamisen jälkeen**. Uskonpuhdistuksen ajan määritelmä vanhurskauttamisesta kuuluu: **”Kristus meidän puolestamme”** (Christus pro nobis). Uskonelämän ydinalueita on kuvattu esim. seuraavilla ilmaisuilla: *herätysarmo, vanhurskauttamisarmo ja pyhitysarmo, tai vanhurskauttaminen, uudestisyntyminen ja pyhitys.*

Uudestisyntyminen

Uudestisyntyminen sijoitetaan käsitteenä joko vanhurskauttamisen edelle tai sen jälkeen riippuen teologisista näkemyseroista (esim. puhdasoppisuus, pietismi).

---

* *...eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä,* Luuk 17:20.

Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmistemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu, 2 Kor 4:16.

...että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta, Ef 3:16.

1.6 Minkälainen on pyhityskäsitteen teoreettinen puoli?

*Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: Puhu kaikelle israelilaisten seurakunnalle ja sano heille: **Oikaa pyhät, sillä Minä, Herra teidän Jumalanne, olen pyhä**, 3 Moos 19:2.*

Syntiinlankeemuksen jälkeen laki jäi vaatimaan ihmiseltä entistä olotilaa eli sitä pyhyttä, joka Jumalalla on. Kirjoitetun lain antamisen yhteydessä Siinalla Jumala tahtoi näyttää Israelin kansalle audio-visuaalisesti (kuulo, näkö), mitä Jumalan pyhydellä tarkoitetaan:

*Niin Herra sanoi Moosekselle: **Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänä päivänä ja huomenna ja pesköt he vaatteensa**. Ja olkoot he valmiit 3:nneksi päiväksi; sillä 3:ntena päivänä Herra astuu koko kansan nähden alas Siinain vuorelle. Ja merkitse raja kansalle yltympäri ja sano: 'Varokaa nousemasta vuorelle tahi koskettamasta sen juureen. Jokainen, joka vuoreen koskee, rangaistakoon kuolemalla', 2 Moos 19:10-15.*

Jumalan pyhyys – pyhitetty kansa

Vaikka he olivat pyhitetyt rituaalisesti, vedettiin kuitenkin **raja** vuoren ympärille. He eivät voineet nousta vuorelle tai koskettaa sitä, koska Jumalan pyhyys olisi tappanut heidät. **Tarvitaan Välimiestä eli syntien Sovittajaa ja Lunastajaa** (Jeesus Kristus). Vain Mooses, joka ”edusti” Vanhan Liiton välimiestä, saattoi nousta vuorelle. Myöhemmin valittiin leeviläinen papisto tätä tehtävää varten, ks. 4 Moos 12:7-8, Ps 103:7, Ps 106:23. Mutta todellisuudessa **sekä Uuden Liiton että Vanhan Liiton Välimies on Messias, Jeesus Kristus**, joka on ”tullut papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan”, Heb 7:11-28. Nimi Melkisedek tarkoittaa *vanhurskauden kuningasta* (melek ha saddik). Ks. esim. Heb 5:6-10, Heb 6:20, Heb 7:11-17, Ps 110:4, 1 Moos 14:18, 19.

Kyseinen Siinain tapahtuma on hebrealaiskirjeen kirjoittajan ajatusten taustalla, kun hän kirjoittaa: *Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa*, Heb 12:14.

Huomatkaamme myös, että tähän VT:n keskeiseen tapahtumaan eli lain antamiseen Siinalla on sisällytetty ”profetia” kuvakielellä Messiaan parusiasta eli toisesta tulemisesta: *3:ntena päivänä Herra astui alas...* (= kolmas tuhannes vuosi Hänen 1:stä

tulostaan).

Jos Jumalan lakia "pilkotaan pienempiin osiin" (jonka huippu on pyhyys Jumalan edessä), saadaan ensiksi lain kaksi taulua: *lain 1 taulu, joka puhuu ihmisen Jumala - suhteesta, ks. 5 Moos 6:5, ja lain 2 taulu, joka puhuu ihmisen lähimmäissuhteesta,*

2 Moos 19:18: Rakasta Herraa sinun Jumalaasi yli kaiken ja lähimmäistäsi, niin kuin itseäsi, Matt 22:34-40.

Jos taas rakkauden kaksoiskäsky pilkotaan osiin, niin tullaan 10. käskyyn, jne.

1.7 Mikä on pyhityskäsitteen laajempi ja suppeampi merkitys?

Sana pyhitys esiintyy sekä Raamatussa että teologisessa kielenkäytössä laajemmassa ja suppeammassa merkityksessä.

1. Laajemmassa merkityksessä se tarkoittaa **koko Pyhän Hengen työtä uskovassa** (uskon lahjoittamisen, vanhurskautuksen, pyhityksen sekä täydellisen uudistuksen viimeisenä päivänä). Ks. 2 Tess 2:13, Ef 5:26, 1 Piet 1:2, 1 Kor 1:2 jne.

2. Suppeammassa merkityksessä pyhitys tarkoittaa sisäistä hengellistä muutosta eli **elämän pyhyyttä**, joka erotetaan vanhurskautuksesta sen seurauksena. Ks. Room 6:19, 22; 1 Tess 4:3, 4, 7

Pyhitys on ihmisessä tapahtuvaa Jumalan toimintaa, kun taas vanhurskauttamisessa Jumalan toiminta ei vielä tapahdu ihmisessä, vaan se koskee ihmistä (vanhurskaaksi julistaminen).

Pyhityksessä on kysymys "**vanhurskaaksi tekemisestä**" (effektiivisyydestä) eli siitä, että "**Kristus on meissä**" (Christus in nobis). Vaikka Pyhä Henki meissä on "alkanut edustamaan Kristusta", ks. Joh 14:16, 26, niin käytännössä **tämä tila on meissä vielä vajavainen** viimeiseen päivään saakka täällä maan päällä. Mutta pyhittäminenkin on Jumalan armotyötä meissä ja se on myös "vierasta pyhyyttä", koska se on Kristuksen pyhyyttä.

Eräs pyhityksen määritelmä on, että *pyhitys on Kristuksen kaltaiseksi muuttumista!*

Ja edelleen, **Vähän katekismuksen pyhityksen määritelmä kuuluu:**

Kristitty tuntee joka päivä vaivaa synnistään, ja joka päivä hän parannuksessa ja uskossa kääntyy Kristuksen puoleen. Pyhän Hengen työ hänen sydämessään johtaa hänet yhä **syvempään synnin ja armon tuntoon**...Vapaaksi synnistä (vanha luomus) hän ei pääse ajallisen elämänsä

aikana, vaan hän on jatkuvasti samalla kertaa **vanhurskas** ja **syntinen** (s. 88).
Ks. vielä Room 6:6, Room 11-14; Room 7:17-25

Poikkeavia käsityksiä uskonpuhdistuksenajalla

*Teologian professori **Andreas Osiander** opetti lähinnä katolisen kirkon tavoin, että vanhurskautus uskon kautta ei ole sitä, että Jumala julistaa ihmisen vanhurskaaksi, vaan sitä, että Hän todella tekee ihmisen sisällisesti vanhurskaaksi. Eli hän opetti, että "pyhitys on samaa, kuin vanhurskautus". **Osiander sekoitti näin ollen vanhurskautuksen ja pyhityksen keskenään.***

*Professori **Georg Major** puolestaan korosti, että hyvät teot ovat välttämättömät autuuteen: "Vaikka kaikki tulevat vanhurskaiksi ja autuaiksi yksin uskon kautta he eivät kuitenkaan tule autuaiksi ilman uskon hedelmiä". Oma huomautus: Jos näin on, kuinka sitten kävi ristin ryövärille? Hänhän ei ehtinyt kantaa hedelmää Jumalan valtakuntaan eikä pyhittyä, kun viimeisillä hengenvetoillaan tuli uskoon, Luuk 23:40-43. Silti Raamattu korostaa aina hyvien tekojen ja uskon hedelmien tärkeyttä. Mutta ne kuuluvat pyhityksen alueelle!*

Suppeammassa mielessä eli vanhurskautuksen ollessa kyseessä, teot ja usko on luokiteltava vastapäätä toisiansa, muutoin puhdas pelastusarmo menettää merkityksensä. Laajemmassa merkityksessä taas teot ovat mukana eli silloin, kun pyhitys on kyseessä. Major siis sekoitti keskenään teot ja pelastusarmon (sekä Hengen hedelmät että pelastusarmon), koska usko yksin vanhurskauttaa eli pelastaa, Room 5:1. Vanhurskauttamisen ja pyhityksen välisen eron ymmärtäminen on "elämän ja kuoleman kysymys" varsinkin silloin, kun sielunvihollinen hyökkää kimppuumme rajusti ja pyrkii osoittamaan, että "uskonelämämme laivan on mahdotonta päästä perille sinne, mihin myrskyt eivät ylety" (varsinkin sairaana ja kuoleman hetkellä). Silloin olisi osattava paeta Kristuksen 100%:sen ansion turviin!

Vertaa tässä yhteydessä uskonpuhdistuksen kolmea pääperiaatetta: sola gratia (per gratiam), sola fide (per fidem) ja solus Christus (propter Christum) eli:

- 1. Yksin armosta**
- 2. Yksin uskosta**
- 3. Yksin Kristuksen tähden**

1.8 Mitä laki ja evankeliumi ovat Raamatussa?

Käsittääksemme pyhityksen kokonaisuuden, tahdomme myös osoittaa lyhyesti, mitä ovat *laki* ja *evankeliumi* Raamatussa. Kyseessä oleva laki on tässä yhteydessä siveyslaki eli **Jumalan kymmenen käskyä** (dekalogi). Kuvaamme lakia sen hengellisessä käytössä.

Suppeammassa merkityksessään laki ja evankeliumi ovat ehdottomasti toisiansa vastapäätä:

- 1. Lakia on Raamatussa kaikki sellainen Jumalan Sana, joka näyttää**

meille Jumalan Pyhän tahdon ja vaatii meitä sitä noudattamaan.

Laki myös ilmoittaa esimerkiksi Jumalan vanhurskauden, pyhyiden ja tuomiot ja uhkaa Jumalan rangaistuksilla, jos emme pysy 100%:sti kaikessa siinä, mitä laki vaatii. Lain tehtävänä on ennen muuta paljastaa syntimme ja siten "ajaa meidät Kristuksen luo".

- 2. Evankeliumi puolestaan ei vaadi mitään, vaan antaa kaiken sen, mitä Jumalan laki meiltä vaatii.**

Evankeliumi ei myöskään aseta meille mitään ehtoja eikä vaatimuksia, ja se **kirkastaa Jumalan armon ja rakkauden Jeesuksessa Kristuksessa**. Armo perustuu Jeesuksen sovitustyöhön Golgatalla eli lain 100%:een täyttämiseen.

Mutta vain ja ainoastaan Golgatan ristillä laki ja evankeliumi saavuttivat leikkauspisteensä eli yhtyivät.

Juuri sen tähden on syntisille nyt Taivas auki, uskon kautta! Laki ja evankeliumi olivat yksi ja sama paratiisin päivinä. Oi, mikä valtava Jumalan salaisuuksien summa sisältyykään ristiin, jos sen vain oikein ymmärtäisimme! Mutta molempia, lakia ja evankeliumia, on saarnattava oikeassa mittasuhteessa täällä ajassa ihmisten turmeluksen tähden, koska Jumalan Sana on pantu kaksiteräisenä miekkana toimimaan loppuun asti, Heb. 4:12, Room 7:7-14. Jopa uskovat tarvitsevat pyhityksen tiellä vaeltaessaan lakia (evankeliumin lisäksi) ojentaakseen elämäänsä Jumalan tahdon mukaan, Ef 4:17-32, 5:1-33. Me keskitymme tässä *seuraavassa* tutkistelussa edellä mainittuun pyhityksen suppeampaan merkitykseen.

1.9 Mitä ”pyhä” tarkoittaa?

Kuten olemme jo edellä nähneet, ”pyhä” tarkoittaa Jumalalle erotettua (vrt. ekkleesia = ulos kutsutut), Jumalan omaksi otettua, erotuksena muusta. Erottamisen kohteena voi olla ihminen tai jokin paikka, esine (esim. jumalanpalveluselämä pyhäkössä) jne. Sanaa *pyhä* käytetään Raamatussa sekä Jumalasta että ihmisistä. Vastaava heprean sana ”qado^s” merkitsee erottamista, tahratonta puhtautta, ylevyyttä, korkeutta ja majesteettiutta (verbin perusmuoto, ”qadash” = olla pyhä, puhdas). Kreikan sana ”hagios”, ”hosios” merkitsee alkuaan hämmästyttä, kunnioitusta herättävää, mutta sillä on myös samanlainen perusmerkitys, kuin hebrealaisella vastaavalla sanalla.

Pyhä liittyy myös pyhäpäivän eli sunnuntain viettoon. Herran päiväksi kutsuttiin alkuseurakunnassa juutalaisen viikkojärjestyksen mukaan myös viikon 1:stä päivää eli sunnuntaita, koska Jeesus nousi silloin kuolleista. Meillä se on viikon viimeinen päivä eli 7:s päivä. Muuten, luku 1 (ja luku 8) tarkoittaa Raamatun numerologiassa uuden alkua.

Kun Raamatun ajanlaskun mukaan ”yksi päivä Herran edessä on niin kuin 1000 vuotta”, 2 Piet 3:8. Kristuksen paluu tapahtuu 6:n ja 7:n vuosituhannen taitteessa Adamista laskien. Seitsemäs tuhanne vuosi on ”sapatti eli lepoaika, jolloin Jumalakin lepää teoistansa”, 1 Moos 2:2, 3; Heb 4:10. Jeesuksen syntymästä laskien kyse on 2:n ja 3:n vuosituhannen taitteesta eli siitä ajasta, jossa me elämme nyt. Adamin ja Eevan sukukunnan kokonaisaika historiassa on 7000 vuotta, mutta Jumala loi silloisen maailman 6:ssa päivässä ja lepäsi sen jälkeen seitsemännen päivän, niin kuin luomiskertomuksessa sanotaan.

2 MITÄ PYHITTYMINEN ON?

2.1 Pyhitys on Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi muuttumista

Jos meidän pitäisi lyhyesti vastata kysymykseen pyhittymisestä, niin toteaisimme, että **Pyhitys on Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi muuttumista!**, 1 Joh 3:2. ”Pilkkomalla” Jumalan Sanasta Jeesuksen Kristuksen elämää ja työtä; Hänen kuolemaansa Golgatalla, ylösnousemukseen ja Taivaaseen astumistaan jne., me löydämme pyhityksen Lähteen. Huomatkaamme vertailun vuoksi tässä yhteydessä, että adjektiivi **vanhurskas** tarkoittaa samaa kuin **olla oikeamielinen**. Kun olemme *tulleet vanhurskaiksi* uskon kautta, meihin alkaa muotoutua pyhityksen tiellä yhä enemmän ns. *effektiivistä oikeamielisyyttä* eli Jumalan mielenmukaista mielenlaatua, Ilm 22:11. Edellytyksenä tietysti on, ettei lihallinen elämä syystä tai toisesta pääse uudelleen valtaamaan meitä, Room 8:13ss. Eli Jumalan vanhurskauden lisääntyminen on pyhityksen hedelmää uskovassa. *

---

* Kaiken pyhyden perustaa Tuomas Kempiläinen pitää nöyryyttä. Hän sanoo: ”Oppikaa minusta, sillä minä olen nöyrä sydämeltäni, sanoo Herra. Korkein opettajamme ja lainsäätäjämme Herra Jeesus Kristus kehottaa meitä oppimaan nöyryyttä.” – ”Ilman nöyryyttä käytetään turhaan pyhyden nimeä; mistään ulkonaisesta kunniaista ei ole apua, jos sisimmästä puuttuu nöyryys. Nöyryyden avulla nousee korkeimpaan hyvään; ilman sitä syöksytään huipulta helvettiin. – Jokainen ylpeä on epäpyhä Jumalan edessä.” – ”Todella nöyrä ihminen on se, jota ihmisten ylistys ei liikuta, se pitää helposti halpana kaikkea maallista kunniaa. Mutta ken etsii omaa kunniaansa, se ei pysy totuudessa eikä rakasta Jumalaa täydellisesti yli kaiken.” Ruusutarha, ss. 53-59

Elämänyhteys Kristuksen kanssa

Pelkkä Kristuksen jäljittely ei kuitenkaan riitä (imitatio Christi), vaan pyhittymiseen tarvitaan elämänyhteyttä Hänen kanssansa (conformitas Christo). Ja tämä elämänyhteys lepää Golgatan peruskalliolla eli meidän syntiemme sovituksessa. Näin ollen **Jumala Sana on pyhityksen väline.**

Isä pyhitä heidät totuudessa; Sinun Sanasi on Totuus, Joh 17:17. Jeesus itse on lihaksi tullut Jumalan Sana, Joh 1:14.

Luopuminen omasta tahdosta

Jos joku meistä haluaa pyhittyä Kristuksen kaltaiseksi, se edellyttää meissä **synnin vallan murtamista ja oman tahdon saattamista "konkurssipesän partaalle"**. Näin kävi esim. Pietarille Jeesuksen sanoessa hänelle:

Totisesti, totisesti minä Sanon sinulle: 'Kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljit minne tahdoit, mutta kun vanhenet, niin sinä ojennat kätesi, ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut minne et tahdo', Joh 21:18.

Vaikka synti asuu meidän kristittyjen vanhassa luomuksessa, se ei saa hallita meitä, niin että meistä tulee uudestaan synnin orjia. Uskova voi langeta mitä erilaisimpiin synteihin, mutta jos hän on vilpitön, se tapahtuu lihan heikkoudesta ja tietämättömyydestä. On vaarallista tehdä syntiä sydämensä halusta ja harkitusti (Pyhän Hengen pilkka). On sanottu, että se on päässyt pisimmälle pyhityksessä, joka voi vähiten auttaa itseänsä uskon tiellä!, Matt 5:3.

Eräs epävirallisempi pyhityksen määritelmä kuuluu seuraavasti:

Kristus ei tullut sitä varten maailmaan, että Hän hyväksyisi meidät sellaisina, kuin olemme, vaan Hän tuli pelastamaan meidät olemasta enää sellaisia, kuin olimme ja

Hän tuli muuttamaan meidät sellaisiksi, kuin Hän haluaa meidän olevan!

Synnin ja armon tunto

Edellä jo kerroinkin, että pyhittyminen on meissä lisääntyvää *synnintuntoa* ja toisaalta samanaikaisesti lisääntyvää *armontuntoa*. Kun syntimme painavat raskaina, Jeesuksen armo on niiden yllä. Tarkastellessamme valellustamme jälkikäteen huomaamme, että yhä hienojakoisemmat synnit alkavat painaa mieltä ja me haluamme puhdistua niistäkin. Juuri tämä on pyhittymisen hedelmää, joka lähti meissä kasvamaan silloin, kun Kristus joka teki sovituksen puolestamme, otti synnit päällensä ja tuli meihin asumaan. Nyt Hänen Henkensä, siis **Jumalan Pyhä Henki**, synnyttää **pyhittymisen** ja osoittaa meille viheliäisyyttämme. Silloin me tahdomme muuttua, vapautua syntielämästä, synnillisistä taipumuksista ja ojentua Jumalan Sanan mukaan. Ja tähän Hän, Jumala, antaa meille voiman.

Jumala antaa voiman

Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, Joh 1: 12.

Näin kristitty saa Jumalan rakkaudessa kasvaa kohti uskon täysi-ikäisyyttä ja Raamatussa ilmoitettua miehuutta, katse kiinnitettynä Kristukseen, hyvän työn alkajaan ja mahdollistajaan meissä. Tässä on hyvä vielä lopuksi todeta, että Herran suurta armoa on, että Hän ei hylkää lastaan synteihin, vaan Hän aina nostaa ja kantaa, meitä heikkojakin.

2.2 Pyhittyminen kulkee ristin tien kautta

... Voi meitä, sillä me olemme tuhon omat! Pese sydämesi puhtaaksi pahuudesta, sinä Jerusalemi, että pelastuisit. Kuinka kauan asuvat sinun sisimmässäsi väärät ajatuksesi?, Jer 4: 13-14.

Te olette jo ravitut, teistä on tullut jo rikkaita, ilman meitä teistä on tullut kuninkaita! Kunpa teistä olisikin tullut kuninkaita, niin että mekin pääsisimme kuninkaiksi teidän kanssanne!, Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikään kuin kuolemaan tuomituiksi; meistä on tullut kaiken maailman katseltavaa, sekä enkelien että ihmisten, me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja. Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme sekä nälkää että janoa, olemme alasti, meitä piestään, ja me kuljemme kodittomina, me näemme vaivaa tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme: meitä vainotaan, mutta me kestämmme; meitä parjataan, mutta me puhumme leppeästi; meistä on tullut kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien hylkimiä, aina tähän päivään asti, 1 Kor 4: 8-13.

Tätä pyhittymisen tietä, joka kulkee Vapahtajamme ristin eli alennustien kautta, eivät kaikki tämän ajan kristityt enää oikein kestä tai hyväksy. Miksi näin on? Miksi emme voi ottaa tätä Sanan kohtaa totuutena, koska se on Jumalan Sanaa? Syitä voi olla moniakin. Yksi niistä on ellettäväksemme annettu historiallinen aikakausi, joka suosii sellaisia arvoja ja elämäntyyliä, jotka ovat täysin vastakkaisia Jumalan ilmoitukselle. Me mukaudumme maailmaan, vaikka tästä meitä nimenomaan Raamatussa varoitetaan, Room 12:2. Yhteiskunnan eri alueilla suositaan menestyksen ja onnen tavoittelun päämääriä ja keinoja, jotka ovat täysin vastakkaisia Raamatun osoittamille arvoille ja toimintatavoille. Itse asiassa menestys-, valta- ja voimateologian lähtökohdat ja mallit, jotka korottavat ihmistä ja siten edesauttavat luopumuksen eli Raamatun totuuden vastaisen arvomaailman pesiytymistä uskovien sydämeen, ovat antikristillisiä ja saatanan hengestä syntyneitä. Mutta kun vielä elämme, meillä on toivoa. Jos olemme eksyneet, voimme vielä päästä takaisin Jumalan totuuden ja rakkauden lähteille. Lue siis

Raamatustasi ja rukoile: *Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle, Ps 139:24.*

2.3 Bernhard –munkki ja ”olen kurjasti elänyt”

1100 –luvulla eli Ranskassa Bernhard –niminen sisterssiläismunkki, joka oli tunnettu hurskaudestaan ja hyvydestään. **Munkki Bernhard lähestyi kuolemaa** ja hän koki sisimmässään aivan toisin. Hän pyysi saada taulun, johon hän sitten kirjoitti latinaksi sanat *”Perdite vixi”*. Se tarkoittaa suomeksi ”olen kurjasti elänyt”. Tunnetko Sinäkin näin? Oikeastaan jokaisella meistä, jolla on aito usko Jeesukseen Kristukseen ja joka kokee Jumalan pyhyden ja läsnäolon, tuntee aivan varmasti samalla tavalla kuin munkki Bernhard, että on *”kurjasti elänyt”*. Ihmisen elämä on usein kurjanpuoleista, vaikka kuinka olisimme kilvoitelleet ja ponnistelleet, Jumalan pyhyteen ja puhtauteen verrattuna. Mutta onneksi meillä on Jeesus Kristus, joka on meidän rakas esikuvamme sekä alennuksen että kunnian tiessään. Sillä ristin tie sisältää aina molemmat puolet, sekä *kärsimykset* että *kirkkauden*. Tämän syvempi ymmärtäminen on ikään kuin avain pyhityksen käsittämiseen. Vain Kristus meissä voi saada aikaan sisimmässämme pyhittymistä, sellaista Kristuksen muotoa ja kirkkautta meissä, mitä itse emme – ja niin pitää ollakin – edes tunnista. Näin ei munkki Bernhardkaan omalla kuolinvuoteellaan voinut muuta kuin sanoa nöyrästi, kuin että hän oli ”kurjasti elänyt”.

3 MORSIUSSEURAKUNNAN PYHITTÄMINEN

3.1 Pyhittyminen liittyy Herran päivään, morsiusseurakuntaan ja karitsan häihin

Koska siis rakkaan Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen 2. tuleminen on Raamatun ilmoittamien ja muidenkin ajan merkkien mukaan lähellä (esim. Matt 24, 25), on kristityille tärkeää valmistautua tuota suurta eskatologista tapahtumaa varten (eskatologia = oppi lopunajasta), Luuk 21:34-36. Raamattu kutsuu Kristuksen 2. tulemistakin myös *Herran päiväksi*, Jooel 1:14, 2:1, 11; Ilm 1:10. Herran päivä on kaksiosainen tapahtuma. **Ensiksi**kin siihen liittyy morsiusseurakunnan ylös tempaaminen *Karitsan häihin*, Matt 24:30, 31; Ilm. 19:5-9. **Toiseksi** häiden jälkeen Herra saapuu *tuhannen tuhansine pyhinensä voittajana voittamaan* antikristuksen ja hänen valtakuntansa sekä asettamaan tuhatvuotisen valtakunnan, Sak 14:4, 5.

3.2 Pyhittyminen ja puhdistautuminen

Voidaanko tunnistaa, onko uskova kasvanut pyhityselämässä ja missä määrin?

Kyllä voidaan jossakin määrin, vaikkakin tämä on tehtävä varovasti, sillä vain Jumala viime kädessä tietää pyhittymisemme asteet: *Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni...*Ps 139: 23, 24. Ollaan siis rakkaat ystävät tässäkin nöyriä, mikä on pyhittymisen yksi tuntomerkki. Seuraavassa joitakin lisää.

UUDEN ELÄMÄN PERUSTUNTOMERKKEJÄ OVAT esim.:

1. Agape-rakkaus Jumalaa ja lähimmäisiä kohtaan on syttynyt

(lain I ja II taulu, 1 Joh 4:7-12). Agape-rakkaus on Jumalan Hengen synnyttämää rakkautta, jota ns. luonnollisessa ihmisessä ei ole. On myös muistettava, että pyhityksen subjekti on Pyhä Henki yhdessä Jumalan Sanan kanssa. 1 Piet 1:2, Joh 6:63, Joh 17:17

2. Kristitylle tulee halu mennä sinne, missä Jumalasta ja Jeesuksesta puhutaan (seurakuntayhteys)
3. Tulee halu lukea Raamattua (Jumalan Sana) ja rukoilla (rukouselämä)
4. Syntyy rakkaussuhde Jeesukseen ja Jumala-suhde muuttuu Isä-lapsi suhteeksi. Ehtoollisen vietto myös tulee tärkeäksi
5. Syntien anteeksiantamus tuo sisäisen rauhan ja Jumalan armon tuntemisen
6. Tulee halu todistaa muille pelastuksestaan
7. Alkaa nähdä, kuinka suuri ero on tällä maailmalla ja Jumalan Valtakunnalla,

Joh 8:23, 24 jne.

Ja muitakin on.

Pyhitystilan jatkuessa kaikki edellä sanottu syvenee ja vahvistuu. On syytä kuitenkin muistaa, että vanha luomus, maailma, sielunvihollinen ja synnin houkutukset ovat alituisen ”heittämässä keppejä kilvoituksen vaunun pinnojen väliin...”

Pyhityksessä yläluokille päässeen tuntee siitä, että hän pyrkii aina turvautumaan Jeesukseen 100%:sti kaikissa asioissa. Tämä 100%:ttinen turvautuminen Jeesukseen johtuu puolestaan siitä, että Jumala on opettanut hänelle päivittäin uudistuvasti sellaista läksyä, (jota hänen on vaikea oppia ja muistaa) että hän on uskon asioissa (ja muissakin) täysin avuton oman voimansa ja onnensa varassa. Jumalan koko pelastustyö, johon pyhitys ja kaitselmuskin kuuluvat, ovat 100%:sta armoa! *Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta, Matt 5:3.* Lopunajan kristittyjen monista ongelmista eräs vaikeimpia on juuri pyhityskysymys.

Pyhityskysymykseen liittyvät ongelmat johtuvat ainakin kolmesta tekijästä:

1. Uskovien parissa ei tiedetä riittävästi, mitä pyhityksellä tarkoitetaan
2. Ne, jotka siitä jotakin tietävät, eivät aina tahdo kulkea Kristuksen askelissa ”minne Karitsa ikinä menee”, vaan valikoivat ”Kristuksen askeleita” oman tahtonsa mukaan. *Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niinkuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä*

esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, Ilm 14:4 jne.

3. Väärät pyhityskäsitykset, joista yleisimmät meidän päivinämme ovat:
  1. Yht´ äkkistä pyhitystä korostavat liikkeet ja käsitykset, esim. Wesleyläiset ym. pyhitysliikkeet.
  2. Jokapäiväisestä rististä ja Jumalan kirjoitetusta Sanasta luopumiseen ”ajavat” hengen liikehdinnät, joissa näiden tilalle on tullut ns. ”hengestä juopumista” ja Hengen ylikorostamista Jumalan kirjoitetun Sanan kustannuksella.

Seuraavassa joitakin tähän liittyviä ongelmia.

3.3 Morsiusseurakunnan pyhityksen perusmallina on apostolinen seurakunta, joka lepää Kristus-kalliolla

Te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä (ja perustuksena) itse Kristus Jeesus, Ef 2:19-20, 1 Kor 3:11.

Neljä apostolista kivijalkaa ja Mestarin tie:

Kun käymme seuraavassa lukukappaleessa lyhyesti lävitse apostolisen seurakunnan "pyhitysmalliin kuuluvia" keskeisiä asioita, niin tarkoitus on, että me ikään kuin sivusta seuraamalla saisimme oppia niistä tähän aikaan, jossa me nyt elämme. Apostolisen ajan vertaaminen käy hyvin morsiusseurakunnan valmisteluvaiheisiin, koska apostolit jo odottivat Jeesuksen paluuta, Apt 2:16-21, 1 Kor 15:51-52. Alkuseurakunnan uskonelämä ja pyhitys lepäsivät **neljällä "apostolisella kivijalalla" helluntaina tapahtuneen Hengen vuodatuksen ja seurakunnan syntymisen jälkeen.**

APOSTOLISET KIVIJALAT:

- 1) Apostolinen oppi
- 2) Seurakuntayhteys
- 3) Rukouselämä
- 4) Ehtoollisen vietto

On huomioitava, miten kristillinen elämä kulki Pyhän Hengen johdatuksessa ja Jumalan Sanan vaunuissa. Jopa niin, että *kaikki oli heillä yhteistä*, Apt. 1:8, 4:32, Joh 8:31, 32. Oli myös vainoja ja niiden keskellä opittiin yhä suurempaa kuuliaisuutta Jumalan tahdolle (Sanalle), Matt 10:16-33. Apostolit olivat oppineet Jeesukselta *vaeltaessaan Hänen seurassaan 3½ vuotta* esimerkiksi seuraavia "korkealuokkaiseen pyhitykseen" liittyviä asioita. Oikeastaan neljässä ensimmäisessä kohdassa on sanottu jo kaikki oleellinen. Soveltakaamme tätä omaan ja yhteiseen elämäämme tänäkin päivänä ns. "reaalipreesensissä"! (ks. myöhemmin selitys)

"KORKEALUOKKaiseen PYHITYKseen " LIITTYVIÄ ASIOITA 1-7

1. *Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, on hänen oltava kaikista viimeisin ja kaikkien palvelija*, Mark 9:35. Heidän Mestarinsa näytti heille "jaloa pyhityksen esimerkkiä" syntymällä eläinten asumapaikassa eli haisevassa tallissa ja kulki maan päällä halvan palvelijan (Doulos =orjan) muodossa.

2. *Joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne*, Matt 20:26. Jeesus eli itse, niin kuin Hän opetti: Hän kävi alennustilan kautta korotukseen, häpeän kautta kunniaan; Hän kulki uhrilampaan tien kautta koko universumin Herruuteen, ja Hän oli sekä ”viimeinen että ensimmäinen” (Omega ja Alfa), Ilm 1:17, 18; Ilm 19:11–16.

3. Jeesus antaa hyvän neuvon myös ”lain mukaan hurskaalle” rikkaalle nuorukaiselle: *Jos tahdot olla täydellinen, niin mene ja myy, mitä sinulla on ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre Taivaissa; ja tule ja seuraa Minua!*, Matt 19:21.

4. *Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin Hän päänsä kallistaisi*, Luuk 9:58. Luomakunnan Herra ja Lunastaja eli maan päällä ilman asuntoa, koska Hän antoi kaiken lähimmäisilleen – henkensäkin! Ei siis ihme, että Jeesus kysyi opetuslapsiltaan eräässä vaiheessa: *Tahdotteko tekin mennä pois?*, Joh 6:67.

5. Heillä oli valtava etuoikeus olla *lihaksi tulleen Sanan* seurassa 3½ vuotta, ja he *katselivat Hänen kirkkauttaan, sillä hän oli täynnä armoa ja totuutta ja rakkautta*, Joh 1:14.

6. *Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan*, Matt 5:6. He saivat päivittäin syödä ja juoda ”Taivaallisesta Pöydästä”, sillä Jeesus oli Elämän Leipä ja elävän Veden Lähde. Ks. Joh 4:14, Joh 6:51, Joh 7:37–38.

7. *Minun tuomioni on oikea, sillä Minä en kysy omaa tahtoani, vaan Hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt*, Joh 5:30. *Mestarin ruokana ja juomana oli Lähettäjän (Isän) tahdon täyttäminen*, Joh 4:34. Näiden sanojen kuuleminen oli Hänen työnsä jatkajille pyhityksen koulun ”akateemista tasoa”. He oppivat Jeesusta

kuunnellessaan, että on päivittäin kysyttävä *Jumalan tahtoa*, eikä omaansa. Mutta he saivat kuulla myös, että Pyhä Henki tekee uskon eläväksi ja että Henki ja (iankaikkinen) Elämä kulkee Jumalan Sanan vaunuissa: *Ne Sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat Henki ja ovat Elämä*, Joh 6:63. Huomatkaamme näistä jakeista erityisesti tämä totuus: *Jumalan Sanaan liittyy Henki ja Elämä!*

Jumalan Sana vaikuttaa reaaliajassa! Ks. reaali-presens –prinsiippiä!

”REAALIPRESENS –PRINSIIPPI”

tarkoittaa sitä, että Jumalan Sana vaikuttaa –ei vain ennen – vaan nyt, siis tässä reaalisessa ajassa, jossa me elämme. Jumalan Sana on voimallinen ja ”käytännöllinen” meille. Raamattu ei ole yksistään entisen elämän, vaan nykyisen elämän kirja, meille jokaiselle. Siksi rakas ystävä, lue, omaksu ja ota Jumalan Sana oman elämäsi perustaksi jokapäiväiseen käyttöön!

Tähän liittyvä esimerkki. Olen ollut kovin huolissani siitä, että jotkut meistä kristityistä emme valitettavasti vielä ymmärrä esim. kerran viikossa toistuvien raamattu- ja rukouspiirien merkitystä. Ja juuri niissä Jumalan Sana pääsisi uskovaan ruokkimaan Raamatun mukaisella ”Hengellä ja Elämällä”. Voi, tänä aikana me ennemmin vaan juoksemme pitkien matkojen päähän esim. ulkomaalaisten ”irtonumeroiden perässä”. - Jos Jumalan Sanan tunteminen jää vähälle, sen mukana pyhityselämä jää pinnallisen Sanan tuntemisen tähden ohueksi. Apostolitkin saivat kuulla Mestarin seurassa vaeltaessaan, että jos te pysytte Minun Sanassani, niin te totisesti olette Minun opetuslapsiani ja te tulette tuntemaan totuuden ja totuus on tekevä teidät vapaiksi”, Joh 8:31, 32.

Pyhityselämän lähtökohta - Jeesuksen ies

Ottakaa Minun ikeeni päällenne ja oppikaa Minusta, sillä Minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä, niin te löydätte levon sieluillenne, sillä Minun ikeeni on sovelias ja Minun kuormani on keveä, Matt 11:28-30.

Uskovan on helpompi uskoa ja ottaa vastaan ”plus” -merkkiset asiat Jumalan johduksesta, mutta vasta ”miinus”- merkkiset asiat kruunaavat uskon ja

hienosäätävät pyhityksen tien kohti hengellistä miehuutta, Ef 4:11-16, Apt 14:22. Vasta, kun Aabraham suostui "mielellään tekemään" sellaista, mikä on luonnolliselle ihmiselle mahdotonta eli viemään poikansa Iisakin uhrialttarille, tapahtui hänelle valtava korotus Jumalan edessä: *ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sen tähden, että olit minun äänelleni kuuliainen*, ks. 1 Moos 22:18.

Käytännöllinen esimerkki. Me kristitytkin voimme olla sidottu asioihin, jotka suorastaan myrkyttävät elämäämme. Syynä se, että emme ole halunneet ottaa kannettavaksemme Jeesuksen iestä. – Mutta, kun hyväksymme ikeemme, pääsemme myös lähelle Jeesusta, ja silloin on varmaa, että Jeesuksen seura muuttaa meitä! Olen huomannut, että esim. syyttelyn ja katkeruuden henki ei voi asua lähellä Jeesusta, sillä "Hänen seuransa tekee kaltaiseksi". - Silti apostolin nimen Jeesukselta saanut Juudas Iskariot (Matt 10:4) kykeni elämään **vilpillisesti vain tietyn ajan** muiden Jeesuksen opetuslasten joukossa. Hänen sydämensä paatui lopulta ja pimeni kokonaan, koska hän ei halunnut elää kokosydämistä valkeuden lapsen elämää, Ps 109:8-20. Mutta kun kokosydämisesti vaellamme lähellä Jeesusta, me muutumme ja kasvamme uskossamme, joka myös näkyy ja tuntuu meistä.

Pyhityksen huippu täällä maanpäällisessä elämässä

Opetuslapset oppivat Jeesuksen viimeisistä sanoista ristin ympärillä seisoessaan, *mitä korkein pyhitetty rakkaus on*: se on laadultaan kuolemaan saakka uhrautuvaa rakkautta, johon kuuluu pahimpienkin vihamiesten armahtaminen: *Isä anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät*, ks. Luuk 23:34.

Edellisestä myös käy esille, että alkuseurakunnassa opittiin tuntemaan tämäkin salaisuus, että Isä on Pojassa ja Poika on Isässä, Joh 10:37, 38. Filippus ei tätä salaisuutta aluksi ymmärtänyt, Joh 14.8-11, mutta ymmärsi sen Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeen, Joh 16:13.

3.4 Jeesuksen sanoma Vähän Aasian seitsemälle seurakunnalle pyhityksen mallina

Nämä Vähän Aasian 7:lle seurakunnalle kirjoitetut lähetyskirjeet poikkeavat voimakkaasti muista Uuden Testamentin kirjeistä ja evankeliumeista erityisesti sen tähden, että niissä keskitetään Jumalan ilmoituksen valokeila *ihmiseen ja hänen pyhitykseensä!* Mistä syystä tällainen painopisteen muutos oli tarpeellista? Ensiksikin siitä syystä, että apostolinen aika oli päättymässä. Pinnallisuus, lahkoutuminen ja harhaopit olivat jo näkyvissä tuon ajan seurakunnissa, ks. 1 Joh 2:18-19, 1 Joh 4:1-6, 2 Kor 11:1ss, Ilm 2: 12-17. Seurakunnan Herra tahtoi puhdistaa seurakuntaansa ja se tapahtui parhaiten vainojen avulla. Niinpä Ilmestyskirjan syntytaustana on keisari Domitianuksen ajan **vainot** 90 -luvulla. Toiseksi, Herra tahtoi tällä tavoin säilyttää aidon kristinuskon tuleville sukupolville. Kolmanneksi, lähetyskirjeet opettavat, miten kristityt voisivat valmistautua seurakunnan armotalouskauden päätyttyä oikealla tavalla Herran päivää varten (Paruusia). Tässä lukukappaleessa on ”punaisena lankana” juuri viimeksi mainittu historiallinen näkökulma.

Jumala asettaa pyhityksen asteen hyvin korkealle näissä 7:ssä lähetyskirjeessä. Kun Jeesus vaelsi maan päällä **opetuslastensa seurassa Hän oli silloin vielä alennustilassa**, niin että apostoli Johannes saattoi levätä Hänen rintaansa vasten ehtoollispöydässä, ks. Joh 13:23. Mutta kun ylösnoussut ja Taivaaseen astunut Herra lähestyy Johannesta **Patmoksessa Herran päivänä** (ks. kohta 1.9 s. 10) **korotetussa tilaansa**, niin hänen kirkkautensa on niin valtava, että Johannes *kaatuu kuin kuolleena Hänen jalkojensa juureen*, Ilm 1:17. Pyhityksen taso on aina riippuvainen siitä

subjektista (tekijästä), joka pyhittää so. Jumalasta, joka on antanut Henkensä vaikuttaa eri tasoisena eri aikoina ihmiskunnassa. Herran päivä viittaa erityisesti Messiaan toisen tulemisen aikaan, jonka yhteydessä (ja vähän ennen sitä hetkeä) **Herran kohtaamisessa on valtava kirkkaus ja voima**, ks. Matt 16:27, Matt 24:30. Herra tulo tällaisen kirkkauden saattelemana ei voi olla vaikuttamatta seurakuntaan jo ennen ylöstempausta. Mutta "vastapooli" eli armon hyljänneet onnettomat samalla pimenevät tuon kirkkauden voimasta, ks. 2 Tess 1:7-9. Oi, Herra, ole meille syntisille armollinen, ettemme hukkuisi synneissämme, vaan olisimme pelastettujen joukossa silloin, kun Sinä tulet! *"Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa, sillä heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa*, Ilm 20:6. Samalla tuo kirkkaus tutkii ihmisen salatuimmatkin syntilokerot, niin kuin pian näemme. Me muistamme vielä, että pyhitys on yhä syvenevää synnin- ja armon tuntemista.

Kirkastetun Herramme "Minä tiedän" -lausumat

Kullekin seurakunnalle lausuttujen erilaisten johdantosanojen jälkeen seuraa kaikille seurakunnille yhteinen *Minä tiedän*- lausuma. Viiden seurakunnan sanoma alkaa sillä, että ylösnoussut ja Taivaaseen astunut Herra kiinnittää huomion seurakunnan tekoihin: *Minä tiedän sinun tekosi!* Mutta Smyrnan seurakunnalle sanotaan: *Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi*, Ilm 2:8. Ja Pergamon seurakunnalle: *Minä tiedän, missä sinä asut*, Ilm 2:13. Herran veli Jaakob todistaa kirjeessään, että "usko ilman tekoja on kuollut", Jaak 2:14-26. Jaakob tarkoittaa, että uskossa tehdyt teot osoittavat uskon aitouden.

Efeson seurakunnan enkeli (johtaja) oli elänyt muuten nuhteettomasti, mutta hän oli *hyljännyt ensimmäisen rakkautensa*, Ilm 2:4. Rakkaussuhde Jeesukseen oli poikki. *Hänen oli palattava ensimmäisiin tekoihin*, muussa tapauksessa seurakunnan Herra uhkasi työntää hänen lampunjalkansa (seurakunnan) pois paikaltaan. Herra tarttuu lopunaikana tunne-elämän alueellakin vallitseviin synteihin, koska morsiamen on oltava puhdas ja pyhitetty Karitsan Häitä varten. Jokaisen 7:n seurakunnan saama loppukaneetti alkaa seuraavanlaisilla ehdollisilla sanoilla: *Sen, joka voittaa... Sitä, joka voittaa... Sille, joka voittaa...* Eli Jeesus muistuttaa vakavasti seurakuntaansa siitä, että kaikki

eivät pääse perille syystä tai toisesta. Oi, Herra, ole meille syntisille armollinen!

Vain kahta seurakuntaa ei ojennettu: Smyrnaa ja Filadelfiaa. *Smyrnan* seurakunta oli kypsynyt ahdistuksen ja köyhyyden alla. Entisten paineiden lisäksi 10:nen päivän koetus vankeudessa ja ahdistuksessa lujitti uskoa. Mutta Smyrnallekin Herra muistuttaa: *Ole uskollinen kuolemaan asti, niin Minä annan sinulle Elämän Kruunun*, Ilm 2:8-11. Ahdistukset ja vastoinkäymiset pyhittävät parhaiten Herran seurakuntaa. Jos ei näin olisi Herra ei sallisi niitä elämäämme. Hyvin vakava muistutus annetaan kuitenkin tällekin seurakunnalle: *Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita*, Ilm 2:11. Toisella kuolemalla tarkoitetaan uskovan lopullista luopumista Herrasta ja joutumista iankaikkiseen kadotukseen. Tähän johtaa myös synti Pyhää Henkeä vastaan.

Oi, Herra, ole meille syntisille armollinen, että perisimme iankaikkisen elämän!

Pergamon seurakunnan enkeli oli päästänyt ohjokset löysälle seurakunnassaan, niin että siellä oli päässyt vallalle mm. harhaoppeja: Bileamin oppi (epäjumalanpalvelus ja haureuden harjoittaminen) ja nikolaiittain oppi (ei tarkempaa tietoa). Näistä kehoitetaan tekemään parannus, Ilm 2:12-17.

Tyatiran seurakunnan enkelillä oli oikealla paikallaan rakkaus ja usko sekä palvelusalttius, kärsivällisyys, ja hyvät teot vain lisääntyivät, mutta hän suvaitsi seurakunnassaan isebeliläistä haureuden henkeä ja epäjumalanpalvelusta. Sen tähden Herra uhkasi *tappamalla tappaa hänen lapsensa (elleivät he tee parannusta) ja mitata kullekin hänen tekojensa mukaan!*, Ilm 2:18-29. Voi, miten vanhurskas ja pyhä meidän Herramme onkaan! Missä Jumalan Hengen Valo on suuri ja missä tehtävät ovat suuret, siellä myös vastuu on suuri! Lopuksi tulee ehdollinen lupaus, johon on kätkeyty syvä ja

pyhä Jumalan vanhurskaus: *Mutta, joka voittaa ja loppuun asti ottaa Minun teoistani vaarin, sille Minä annan vallan hallita pakanoita, Ilm 2:26.*

Oi, Herra, ole meille syntisille armollinen, ettei mikään voisi meitä langettaa!

Sardeen seurakunnan enkelille oli ehtinyt käydä jo huonosti. Herra sanoi Hänelle: Minä tiedän sinun tekosi. Sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan, Ilm 3:1, 2. Herra antoi hänelle vielä mahdollisuuden herätä hengellisestä kuolemasta ja tehdä parannuksen. Sardeen seurakunnassa oli enää vain muutamia harvoja nimiä, jotka eivät olleet tahranneet kilvoituksensa pukua. Tilanne oli jopa niin vakava, että Herra uhkasi pyyhkiä nimiä pois Elämän kirjasta, jos muutosta ei tulisi, Ilm 3:4, 5.

Oi, Herra, ole meille syntisille armollinen, ettemme kadottaisi Jumalan armoa!

*Kuudennen seurakunnan eli Filadelfian enkeli oli ottanut vaarin Jumalan Sanasta, eikä ollut kieltänyt Jeesuksen nimeä vainojenkaan keskellä. Herra oli avannut hänen eteensä oven "Daavidin avaimella" (=Kristuksen Kuninkaallinen virka), jota kukaan toinen ei voinut sulkea. Hänen voimansa oli tosin vähäinen, Ilm 3:7-13, mutta hän oli ollut kuuliainen Herran Sanalle. Seurakunnan enkelille annetaan hyvin varteenotettava Sanoma: *Minä tiedän sinun tekosi... Koska sinä olet ottanut Minun kärsivällisyyteni Sanasta vaarin, niin Minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maan piirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat, Ilm 3:10.* Luvulla kuusi ilmaistaan yli maan piirin kulkevaa lopunajallista koettelemuksen aikaa. Kannattaa pysyä Herran Sanassa erityisesti viimeisinä päivinä, koska Herra on luvannut huolehtia juuri sellaisista. Vrt. Isä meidän –rukouksen 6:s pyyntö: *Äläkä saata meitä kiusaukseen, Matt 6:13.* Morsiusseurakunta saa pyhityksen loppusilauksen yli maan piirin kulkevassa koetuksen hetkessä. Mutta loppuvaroitusta kuuluu seurakunnalle: *Minä tulen pian. Pidä, mitä sinulla**

on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi, Ilm 3:11. - Seitsemäs ja viimeinen seurakunta on *Laodikea*. Se tulee esille seuraavassa lukukappaleessa.

3.5 Uusi Jerusalem – morsiusseurakunnan pyhittymisen täyttymys

Ylösnoussut ja kirkastettu Jeesus antoi Vähän Aasian 7:n seurakunnan ”voittajille” kullekin erilaiset ”ehdolliset loppulupaukset” (epilogi): *Sille, joka voittaa...* Niihin jokaiseen liittyy myös erityinen muistutus: *Jolla korva on se*

kuulkoon, mitä Henki seurakunnille Sanoo. Tämä muistutus on 3:lle ensimmäiselle seurakunnalle epilogin etupuolella ja 4:lle seuraavalle seurakunnalle epilogin jälkeen. Kirkastetun Herran antama muistutus ”kuulevista korvista” on lopunaikana erityisen tärkeä, koska jäännösseurakunta eli morsiusseurakunta on Yljän viipyessä käynyt sangen uneliaaksi ja puolet tuosta joukosta on jo jättänyt valmistautumisen sikseen, Matt 25:1-13.

YLÖSSNOUSSEEN JEESUKSEN EHDOLLISET LOPPULUPAUKSET

1. Efeso: Sen, joka voittaa, Minä annan syödä Elämän Puusta, joka on Jumalan Paradiisissa, Ilm 2:7.
2. Smyrna: Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema pääse vahingoittamaan, Ilm 2:11.
3. Pergamo: Sille, joka voittaa Minä annan Salattua Mannaa ja Valkoisen Kiven, johon on kirjoitettu Uusi Nimi, Ilm 2:17.
4. Tyatira: **Joka voittaa ja loppuun asti ottaa Minun teoistani vaarin, sille Minä annan vallan hallita pakanoita rautaisella valtikalla ja hänelle Minä annan Kointähden, Ilm 2:26-28 (hebr. Kokab ha sachar= Aamutähti eli Kristus).**

5. Sardes: Joka voittaa, se puetaan valkeisiin vaatteisiin, enkä Minä pyyhi pois hänen nimeänsä Elämän Kirjasta ja Minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja Hänen enkeliensä edessä, Ilm 3:5.
6. Filadelfia: Joka voittaa, sen Minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, johon Minä kirjoitan Jumalani nimen ja Jumalani Kaupungin Nimen, sen Uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas Taivaasta Minun Jumalani tyköä ja oman Uuden Nimeni, Ilm 3:12.
7. Laodikea: **Joka voittaa, sen Minä annan istua kanssani Valtaistuimellani**, niin kuin Minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa Hänen Valtaistuimellansa, Ilm 3:21.

Huomatkaamme tässä yhteydessä, että nekin seurakunnat, joita Herra nuhtelee ja kehottaa parannukseen, saavat valtavat lupaukset, kuten Tyatira ja Laodikea. Miten tämä voi olla mahdollista? *Kysymys on Tyatiran ja Laodikean seurakunnissa olevista voittajista, joille luvataan hallintavalta yhdessä Kristuksen kanssa.* On nimittäin niin, että lopunajan ylöstemmät morsiusseurakunta kootaan juuri Laodikean "pensityneiden ja sokeutuneiden" joukosta ("toinen otetaan ja toinen jätetään", Matt 24:40, 41). Heitä ei kuitenkaan ylöstemmät noin vain hallitsemaan Kristuksen kanssa, vaan tempausta edeltää vaikea puhdistumisaika, kuten olemme jo aiemmin nähneet. Laodikean seurakunnan avulla me näemme, millainen on kokonaisuutena lopunajan seurakunta: se luulee olevansa Karitsan morsian, mutta on kadottanut valkeat vaatteet ja Elämän rikkauden Kristuksessa. **Oi, Herra, ole meille syntisille armollinen, ettemme pensistyisi ja ettemme sokeutuisi ja tulisi alastomiksi!**

Ilmestyskirjassa puhutaan morsiusseurakunnan hallitsemisesta Kristuksen kanssa monessa eri kohdassa, esim. Ilm 11:15, 20:4-6. Viimeksi mainitussa raamatunkohdassa ovat myös marttyyrit mukana hallitsemassa Kristuksen kanssa ne 1000 vuotta. Vähän Aasian Seurakuntien lukumäärä on 7. Se on täydellisyyden ja täydellistymisen luku samalla tavoin kuin esim. Isä meidän -rukouksessa ja lopunajan sineteissä, pasuunoissa ja vihanmaljoissa. Nämä

seitsemän seurakuntaa voidaan tulkita sekä aikadimensiolla että paikka (tila) -dimensiolla (Vrt. Kirjasta "Kuka kestää Hänen tulemisensa päivän", s.14-15). Niinpä niiden sanoma on sekä historiallinen että kvalitatiivis- kvantitatiivinen (laatua ja määrää koskeva). *Luku 3 on Jumalan tunnusluku* (Isä, Poika ja Pyhä Henki) ja *luku 4 on sekä maan* (ja koko luomakunnan) *tunnusluku*, että *Jumalan Nimen* hebreankielinen *tunnusluku* (JHWH). Emme voi tässä yhteydessä mennä enempää numerologisiin yksityiskohtiin, mutta toteamme, että 7:ssä loppulupauksessa Jumala haluaa ilmoittaa, mitä Hän on voittajille varannut Uudessa Jerusalemissa.

3.6 Uuden Jerusalemin näkymät

Israelin heimoista valitut 144 000 veisaavat uutta virttä Siionin vuorella eli valtaistuimen edessä yhdessä Karitsan kanssa, Ilm 14:1-5. Mukana ovat myös ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, Ilm 7:9-17. Valtaistuimella istuva (Jumala) on pyyhkivä pois kaikki kyynelleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua, sillä kaikki entinen on mennyt... Katso, uudeksi Minä teen kaikki, Ilm 21:4, 5. Tästä kuvauksesta me näemme, että seurakunta (erityisesti morsiusseurakunta) joutuu kulkemaan murheen, kyynelten, parkumisten ja kipujen tietä kirkkauteen, mutta nyt tuo kaikki on jo takana päin! Kristuksen seuraamisen orjantappurainen tie on vaihtunut voitonjuhlaaksi ja kruunajaisiksi, Ilm 3:11, 15:2 ss. Millainen tämä Pyhä Kaupunki on? Jumalan Kaupungin suhdeluku on 12. Luvun osatekijät ovat 3 ja 4 = 7 (3 x 4 = 12).

Enkelin mittasauvana on *kultainen ruoko*, Ilm 21:15:

1. Kuin morsian miehellensä kaunistettu, Karitsan vaimo, 21:2, 9ss.
2. Kuin Jumalan Maja ihmisten keskellä (hebr. miskan elohim, kr. he skene tu theu =

Jumalan telttamaja), Ilm 21:3, Joh 1:14.

3. On neliskulmainen, kuution muotoinen, jonka kaikki sivut ovat yhtä suuret (12 000 vakomittaa) (Luku 1000 kuvaa Jumalan kunniaa, kirkkautta ja täydellisyyttä.)
4. Siinä on Jumalan kirkkaus, jonka loiste on kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niin kuin kristallinkirkas jaspis –kivi, Ilm 21:11.
5. 144 (12x12) kyynäriä korkeassa jaspismuurissa on 12 helmiporttia, kukin portti yhdestä helmestä ja 12 enkeliä ja Israelin lasten 12 sukukunnan nimet. Kolme porttia siis joka ilmansuuntaan ($3 \times 4 = 12$), Ilm 21:12,18,21.
6. Muurilla on 12 perustusta ja niissä Karitsan 12 apostolin 12 nimeä, ja *perustukset ovat kaunistetut kaikkinaisilla kalliilla kivillä* (yhteensä 12), Ilm 21:19-20.*
7. Kaupunki ja sen kadut ovat puhdasta kultaa, puhtaan lasin kaltaista, Ilm 21:18, 21.
8. Kaupungin Temppeleinä on Jumala Kaikkivaltias ja Karitsa, Ilm 21:22.
9. Jumalan kirkkaus valaisee sen ja sen Lamppu on Karitsa, Ilm 21:23.

Muurin perustuksista sanotaan Raamatussa näin:

* Ja kaupungin muurin perustukset olivat kaunistetut kaikkinaisilla kalleilla kivillä; ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedon, neljäs smaragdi, viides sardonyks, kuudes sardion, seitsemäs krysolitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysoprasi, yhdestoista hyasintti, kahdestoista ametisti, Ilm 21:19-20

Edellisestä jo käsitämme, että voimme vain aavistella, mistä kaikesta Uudessa Jerusalemissa on kysymys. Ajallinen Jerusalemi on ollut vain kalpea aavistus siitä kaupungista, joka on ylhäällä.

Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Keskellä sen katuja ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Ilm 22:1-2

Sallikaamme Raamatun numerologian ja symboliikan kertoa siitä meille: Luku 12 ja kuutio kuvaavat täydellistä Jumalan vanhurskautta, rauhaa, lepoa, iloa ja autuutta Taivaassa. Tämän on puolestaan saanut aikaan Kolmiyhäinen Jumala (3) Poikansa Jeesuksen Kristuksen täydellisellä sovitustyöllä (2, 5, 10 =17). 2 on Jumalan Pojan luku, 5 on sovituksen luku eli Hänen verihaavojensa luku. 10 on lain luku, jonka Kristus täytti. Kun lain luku 10 lasketaan yhteen täytetyn työn luvulla 7, saadaan Voiton luku eli 17. Pääsiäislammasta teurastettiin iltahämärissä nisan -kuun 14. päivänä juuri tuolloin Jeesus ristiinnaulittiin, mutta Hän nousi ylös kuolleista 3. päivänä.

Kun luvut lasketaan yhteen tullaan lukuun 17 eli voiton lukuun. Matt 26:2, Luuk 22:1.

Kun Jumalan Kaupungissa on 12 helmiporttia, niin meitä muistutetaan siitä, että sisälle Kaupunkiin mennään Vanhan Liiton Israelille annetun *profeetallisen ilmoituksen kautta*. Kun puolestaan muurilla oli 12 perustusta, se tarkoittaa sitä, että Uuden Liiton perusta lepää Juudan sukukuntaan kuuluvan *Jeesuksen*

Kristuksen ristillä tapahtuneessa sovitusyössä.

Te kumarratte sitä, mitä ette tunne; me kumarramme sitä, minkä me tunnemme. Sillä pelastus on juutalaisista, Joh 4: 22. Ja tämä on ilmoitettu meille apostolisen opin kautta.

Kulta kuvaa kuuliaisuutta. Kun kaupunki oli puhdasta kultaa, niin Jumalan Kaupungissa vallitsee 100%:inen kuuliaisuus Jumalan tahdolle. Ja kun kulta oli puhtaan lasin kaltaista, se merkitsee, että Uudessa Jerusalemissa vallitsee täydellinen puhtaus (läpinäkyvä lasi). Kaikkein kalleimmat jalokivet (12) kuvaavat puolestaan Jeesuksen Veren hintaa, kun Hän 100%:sti syyttömänä rakkaudesta meihin täytti Isän tahdon! Siitä apostolinen oppi meille kertoo (12). Jumalan (Karitsan) kirkkaus valaisee Kaupunkia. Valtavaa, ihmeellistä, käsittämätöntä, mutta totta! Ja tämä kaikki lahjoitetaan sille, joka uskoo!

Jeesus itse on vanhurskauttamisen, pyhittämisen ja koko pelastuksen aikaansaaja. Emme osaa, emmekä kykene Jumalaa kiittämään täällä ajassa niin paljon, kuin meidän pitäisi, mutta kerran siellä...Halleluja!

4 LOPPUSANAT

Rakas ystävä, tämän kirjan tarkoituksena on ollut johdattaa Sinut pyhittymisen aiheen äärelle. Meille, jotka tahdomme seurata Jeesusta Kristusta, Vapahtajaamme, "tosissamme", pyhittyminen on keskeisellä sijalla elämässämme. Eikö näin ole? Jeesus odottaa meitä, Hän rakastaa meitä, ja Hänen kanssaan saamme sitten yhdessä iloita Taivaan hääaterialla. Kutsu on kuulunut ja pasuuna on soinut. Oletko Sinä valmis?

Kyyhkyseni, joka piilet kallionkoloissa, vuorenpengermillä anna minun nähdä kasvosi, anna minun kuulla äänesi, sillä suloinen on sinun äänesi ja ihanat ovat sinun kasvosi, Kork V 2: 14.

Vakavasti Paavali kehottaa meitä lopun ajan kristittyjä kilvoittelemaan kilpajuoksumme loppuun asti melskeiden, myllerrysten ja ahdinkojen keskellä, *...minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa, Fil 3: 14.* Ihmiset ja koko luomakunta jo vaikeroivat. *Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä, Room 8;19.* Miten lohdullista on tietää, että kaiken tämän elämäntuskamme keskellä Herramme Kristus valmistaa morsiantaan, siis meitä, vastaanottamaan Kristuksen voittoa ja kuninkuutta.

Lopuksi tahtoisin siunata Sinua: *Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat." Ilm 19:9*

Olen myös käytettävissäsi, jos haluat keskustella kanssani. Takakannesta löydät yhteystietoni.

Raamatulliset perusteet -sarja

Seppo Myyry

RUKOUKSEEN LIITTYVIÄ KARIKOITA

Kymmenen kysymystä ja vastausta sydämeltä sydämelle

Uskovat ja lopun aika -sarja

Seppo Myyry

KUKA KESTÄÄ HÄNEN TULEMISENSA PÄIVÄN?

Seitsemän kysymystä ja vastausta sydämeltä sydämelle

Seppo Myyry

MORSIUSSEURAKUNNAN PYHITTYMINEN

Seppo Myyry

RIEMUVUOTTA ODOTTAESSA

Missio Savon Raamatunopetus

Konnuksentie 295 C, 79100 Leppävirta

040 530 7830

thikonen@iwn.fi

Pastori Seppo Myyry

Stefanus -Lähetys

040 7511222

seppo.myyry@stefanus.inet.fi

Puh

014

871192

[Sivun alkuun](#)